

Sprawa C – 480/19**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

24 czerwca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

19 czerwca 2019 r.

Strona wnosząca środek zaskarżenia:

E

POSTANOWIENIE KORKEIN HALLINTO-OIKEUSData
postanowienia
19 czerwca 2019 r.
[...]

W przedmiocie Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)

**Strona wnosząca
środek zaskarżenia** E

Zaskarżone rozstrzygnięcie

Decyzja Keskusverolautakunta z dnia 10 listopada 2017 r. nr 58/2017

Przedmiot postępowania

1. Zgodnie z verohallinnosta annettu laki (503/2010) (ustawą o administracji podatkowej nr 503/2010) oraz verotusmenettelystä annettu laki (1558/1995) (ustawą o postępowaniu podatkowym nr 1558/1995) keskusverolautakunta (centralna komisja podatkowa) może wydawać na wniosek podatnika wiążące

indywidualne interpretacje podatkowe. We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej wnioskodawca dostarcza niezbędnych informacji.

2. Prawomocną interpretację indywidualną keskusverolautakunta należy na żądanie wnioskodawcy uznać jako wiążącą przy opodatkowaniu, odcisnę którego została wydana. Od decyzji keskusverolautakunta w sprawie wydania interpretacji indywidualnej przysługuje środek zaskarżenia do Korkein hallinto-oikeus (najwyższego sądu administracyjnego). Uprawniony do wniesienia środka zaskarżenia jest wnioskodawca i Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (organ odpowiedzialny za egzekwowanie podatków). Ten ostatni ma możliwość złożenia odpowiedzi na środek zaskarżenia wniesiony przez wnioskodawcę.
3. W przedmiotowym postępowaniu E wystąpił do keskusverolautakunta o wydanie interpretacji indywidualnej, w sposób opisany poniżej. Następnie E wniósł do Korkein hallinto-oikeus środek zaskarżenia na interpretacji indywidualną wydaną przez keskusverolautakunta.
4. Niniejsza sprawa dotyczy wykładni art. 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). **[Or. 2]**

Wniosek do Keskusverolautakunta o wydanie interpretacji indywidualnej i jego decyzja

Wniosek do Keskusverolautakunta o wydanie interpretacji indywidualnej

5. Zgodnie z wnioskiem E jest osobą fizyczną podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Finlandii. E zainwestował w subfundusz S luksemburskiego funduszu SICAV. Inwestycje E odnoszą się do jednostek uczestnictwa typu D w subfunduszu S, które są tzw. jednostkami uprawniającym do dywidendy, w wypadku których uzyskane zyski są corocznie wypłacane inwestorom.
6. Fundusz SICAV jest przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, podlega nadzorowi Commission de Surveillance du Secteur Financier (luksemburskiej komisji nadzoru finansowego) i działa w oparciu o dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (Dz.U. 2009, L 302, s. 32) (dyrektywę UCITS). Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 10 sijoitusrahastolaki (ustawy o funduszach inwestycyjnych) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe” oznacza przedsiębiorstwo, które uzyskało w państwie EOG innym niż Finlandia zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie inwestycji zbiorowych (w praktyce fundusz inwestycyjny) i które spełnia wymogi dyrektywy UCITS na mocy ustawodawstwa państwa, w którym ma siedzibę.
7. Fundusz SICAV jest, ze względu na swoją formę prawną, funduszem inwestycyjnym o zmiennym kapitale (Société d'Investissement a Capital

Variable), tj. funduszem inwestycyjnym w formie spółki o zmiennym kapitale. Fundusz SICAV prowadzi działalność funduszu inwestycyjnego zgodnie z dyrektywą UCITS. Na gruncie tej dyrektywy fundusz tego rodzaju może być utworzony zgodnie z prawem zobowiązań (jako wspólny fundusz zarządzany przez spółki zarządzające), na podstawie prawa powierniczego (jako fundusz powierniczy), lub na podstawie statutu (jako spółka inwestycyjna). Przepisy dyrektywy są w pełni spójne w odniesieniu do różnych form funduszy.

8. Fundusz SICAV prowadzi zatem taką samą działalność funduszu inwestycyjnego co fińskie fundusze inwestycyjne UCITS. W związku z tym działalność prowadzona przez fundusz SICAV, pomimo, iż prowadzona w formie spółki, jest taka sama jak działalność luksemburskich funduszy inwestycyjnych FCP (Fonds Commun de Placement) utworzonych w oparciu o prawo zobowiązań. Jednakże działalność prowadzona przez SICAV różni się od działalności prowadzonej przez fińskie i luksemburskie spółki akcyjne.
9. Fundusz SICAV jest otwartym funduszem inwestycyjnym (open-end investment fund), którego jednostki uczestnictwa są oferowane publicznie do subskrypcji i którego liczba jednostek uczestnictwa zmienia się w zależności od dokonanych subskrypcji i odkupień. Fundusz SICAV nie jest zatem przeznaczony tylko dla inwestorów, którzy dokonali pierwotnej subskrypcji. Każdy może swobodnie subskrybować jego jednostki uczestnictwa. Fundusz SICAV jest zobowiązany [Or. 3] do realizowania subskrypcji i odkupień na wniosek inwestora. Fundusz SICAV posiada jednostki uprawniające do dywidendy, w wypadku których wygenerowane zyski są wypłacane co pół roku lub co rok, oraz jednostki akumulujące, w przypadku których nie dokonuje się żadnych wypłat w okresie trwania inwestycji w fundusz i w wypadku których wygenerowane zyski są dodawane do kapitału funduszu. Wzrost wartości jednostek akumulujących stanowi korzyść dla inwestora przy odkupywaniu jednostek, ponieważ fundusz SICAV jest zobowiązany do odkupienia jednostek po cenie opartej na wartości aktywów netto (NAV) danego typu jednostki.
10. Zarządzanie funduszem SICAV jest zorganizowane w taki sam sposób, jak w przypadku fińskich funduszy inwestycyjnych. Fundusz SICAV zlecił zarządzanie odrębnej spółce C S.A., która z punktu widzenia formy prawnej jest luksemburską spółką akcyjną (Société Anonyme). Podobnie jak fińskie fundusze inwestycyjne, fundusz SICAV musi również posiadać oddzielnego depozytariusza wymaganego na mocy przepisów dyrektywy UCITS. Depozytariuszem funduszu SICAV jest B S.A., która jest również luksemburską spółką akcyjną. Do zadań B S.A. należy przechowywanie środków, kontrola działalności i nadzór nad przepływami pieniężnymi funduszu SICAV, a to znaczy, że jego działalność odpowiada działalności fińskich depozytariuszy.
11. Fundusz SICAV jest funduszem parasolowym, który posiada własne subfundusze, będące niejako odrębnymi funduszami w ramach struktury funduszu SICAV. Struktura parasolowa oferuje inwestorom różne opcje inwestycyjne o różnych profilach ryzyka. Subfundusze nie mają własnej osobowości prawnej i nie

podlegają opodatkowaniu, są jedynie wyodrębnionymi masami majątkowymi. Podział na subfundusze oznacza przydzielenie środków do różnych rodzajów jednostek w ramach funduszu SICAV. Każdy subfundusz może posiadać jeden lub więcej typów jednostek, uprawniających do uczestnictwa w danym subfunduszu. Każdy z subfunduszy prowadzi własną politykę inwestycyjną, która określa na przykład, w jakie instrumenty inwestycyjne, w jaki sektor lub obszar geograficzny subfundusz inwestuje. Określająca wartość tego typu jednostek wartość aktywów netto (NAV) jest obliczana oddzielnie dla każdego typu jednostek. Wypłata zysków z jednostek uprawniających do dywidendy zmniejsza NAV jednostki uprawniającej do dywidendy danego typu.

12. Fundusz SICAV posiada własną osobowość prawną i podlega opodatkowaniu w Luksemburgu, ale jest tam zwolniony z podatku dochodowego. Niemniej jednak fundusz SICAV jest zasadniczo zobowiązany do płacenia w Luksemburgu corocznie tak zwanego podatku subskrypcyjnego (subscription tax) od kwoty NAV. Stawka podatku subskrypcyjnego dla funduszu SICAV wynosi co do zasady 0,05 %, ale stawka podatkowa dla niektórych kategorii/typów jednostek może wynosić również 0,01 % względnie niektóre kategorie/typy jednostek mogą być całkowicie zwolnione z podatku subskrypcyjnego.
13. Subfundusz S jest subfunduszem funduszu SICAV. Ze względu na to, że subfundusz S nie posiada osobowości prawnej i nie podlega opodatkowaniu, fundusz SICAV jest [Or. 4], zgodnie z prawem luksemburskim, właścicielem aktywów subfunduszu S, to znaczy inwestycji, którymi fundusz SICAV jest zobowiązany zarządzać wyłącznie na rzecz inwestorów subfunduszu S. Jak opisano powyżej, fundusz SICAV zlecił zarządzanie funduszem, a tym samym również inwestycjami, odrębnej spółce funduszu. W praktyce sytuacja ta jest zatem w pełni porównywalna z sytuacją dotyczącą aktywów fińskiego funduszu inwestycyjnego. Inwestycje w taki fundusz należą pod względem formalno-prawnym do jego uczestników, ale w praktyce uczestnicy ci nie korzystają z prawa do rozporządzania aktywami funduszu; to spółka funduszu zarządza inwestycjami w fundusz na rzecz inwestorów.
14. Jednostka typu D subfunduszu S jest jednostką uprawniającą do dywidendy, w wypadku której uzyskane zyski są corocznie wypłacane inwestorom. Roczna wypłata zysków została określona z góry w odniesieniu do danego typu jednostki, w związku z czym nie podejmuje się odrębnej uchwały w sprawie wypłaty lub braku wypłaty zysków na zgromadzeniu uczestników funduszu. Roczny zysk może nie zostać wypłacony tylko w sytuacji, gdyby wypłata spowodowała spadek NAV funduszu SICAV poniżej progu 1 250 000 EUR.
15. Wypłata zysków w funduszu SICAV opiera się na zasadach wypłaty określonych w prospekcie funduszu. Podstawy wypłaty w funduszu SICAV i w fińskim funduszu inwestycyjnym są ustalone z góry, a wypłata zysków nie wymaga uchwały zgromadzenia uczestników funduszu. Z drugiej strony wypłata dywidendy przez fińską spółkę akcyjną wymaga uchwały i podjęcia decyzji przez walne zgromadzenie. Wypłata zysku w funduszu SICAV nie może zostać uznana

dla celów podatkowych za dywidendę w rozumieniu § 33c ust. 3 tuloverolaki (ustawy o podatku dochodowym), ale należy ją uznać za wypłatę zysku z funduszu inwestycyjnego.

16. Zastosowanie § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym do zysków wypłacanych przez fundusz SICAV prowadziłoby do wyższego opodatkowania niż w przypadku, gdyby E zainwestował za pośrednictwem fińskiego funduszu inwestycyjnego, ponieważ wypłata zysków z funduszu fińskiego jest opodatkowana jako dochody kapitałowe w rozumieniu § 32 ustawy o podatku dochodowym. Wyższe opodatkowanie wypłaty zysków z funduszu SICAV w porównaniu z fińskim funduszem inwestycyjnym jest sprzeczne ze swobodnym przepływem kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE, ponieważ fundusz SICAV i fiński fundusz inwestycyjny prowadzą taką samą działalność w dziedzinie zbiorowego inwestowania w rozumieniu dyrektywy UCITS.

Pytanie postawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

17. Czy zyski wypłacone z luksemburskiego funduszu SICAV, które podlegają opodatkowaniu w Finlandii, stanowią dla celów tego opodatkowania dochody kapitałowe E w rozumieniu § 32 ustawy o podatku dochodowym, czy też dochody z niesamodzielnej pracy w rozumieniu § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym? [Or. 5]

Interpretacja indywidualna Keskusverolautakunta z dnia 10 listopada 2017 r. w odniesieniu do lat podatkowych 2017 i 2018

18. W swojej interpretacji indywidualnej wydanej na rzecz E Keskusverolautakunta stwierdził, że wypłaty dokonywane przez luksemburski fundusz SICAV należy uznać w Finlandii za dywidendę i że dla celów opodatkowania E w Finlandii dochody te będą traktowane jako dochody z niesamodzielnej pracy zgodnie z § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym.
19. W swojej decyzji Keskusverolautakunta powołał się na § 3 pkt 4 i § 33c ustawy o podatku dochodowym oraz na art. 63 i 65 TFUE.
20. W swojej decyzji Keskusverolautakunta stwierdził, że fundusz inwestycyjny nie został zdefiniowany w ustawie o podatku dochodowym. W orzecznictwie prezentowane jest stanowisko, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym, który ma być nałożony w Finlandii na podmiot zagraniczny, kluczowe znaczenie ma uwzględnienie cech prawnych i funkcjonalnych tego podmiotu w nawiązaniu do odpowiednich fińskich podmiotów. Jeżeli chodzi o cechy funkcjonalne przedmiotowy fundusz SICAV posiada charakter podobny do fińskiego funduszu inwestycyjnego. Jednakże jego działalność dotyczy inwestycji zbiorowych, a odpowiednie ogólne cechy takiej działalności można dostrzec na przykład jeżeli chodzi o aspekt zbiorowego inwestowania realizowanego w formie spółek akcyjnych.

21. Ze względu na to, że Keskusverolautakunta uwzględnił to orzecznictwo i uznał, że dyrektywa UCITS nie może mieć wpływu na opodatkowanie, zajął on stanowisko, że SICAV, w szczególności ze względu na swoją formę prawną, obiektywnie przypomina najbardziej przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe w formie fińskiej spółki akcyjnej. Keskusverolautakunta uznał ponadto również, że zagraniczny fundusz SICAV nie będzie traktowany inaczej niż podmioty krajowe, ponieważ będzie on (a dokładniej wypłacany przez niego zysk będzie) podlegać opodatkowaniu w taki sam sposób jak w przypadku fińskiego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe w formie fińskiej spółki akcyjnej (a dokładniej jak zysk wypłacany przez fińskie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe w formie fińskiej spółki akcyjnej).

Podsumowanie głównych argumentów stron

22. W środku zaskarżenia wniesionym do Korkein hallinto-oikeus E wnioskuje o uchylenie interpretacji indywidualnej wydanej przez Keskusverolautakunta oraz o wydanie nowej interpretacji indywidualnej, w której zostanie stwierdzone, że dla celów opodatkowania w Finlandii wypłata zysków z funduszu SICAV stanowi dochody kapitałowe E w rozumieniu § 32 ustawy o podatku dochodowym, a nie dochody z tytułu niesamodzielnej pracy w rozumieniu § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym.
23. Na poparcie swojego stanowiska E argumentował, że w zakresie, w jakim konieczne było zbadanie podobieństwa zagranicznego funduszu do fińskich funduszy inwestycyjnych w odniesieniu do opodatkowania, zgodność z dyrektywą UCITS jest bezsporna i stanowi [obiektywny] wyraz podobieństwa funduszy (niezależnie od tego, że [Or. 6] dyrektywa UCITS nie harmonizuje zagadnień z zakresu opodatkowania). Dyrektywa nakłada ograniczenia na prowadzoną działalność oraz strukturę kapitałową funduszy, dlatego też fundusze działające na podstawie dyrektywy UCITS nie mogą być przyrównane dla celów podatkowych do form działalności innych niż te, które są prowadzone na mocy dyrektywy UCITS. Opublikowane orzecznictwo krajowe dotyczące funduszy w formie spółki dotyczy funduszy innych niż te działające na podstawie dyrektywy UCITS.
24. E uważa, że wypłaty zysku funduszu SICAV nie można dla celów podatkowych uznać za dywidendę w rozumieniu § 33c ust. 3 o podatku dochodowym, ale za wypłatę zysku (udziału w zysku) funduszu inwestycyjnego, ponieważ jest ona związana z cechami charakterystycznymi dla wypłaty zysku przez fundusze inwestycyjne i jest porównywalna do wypłaty zysku przez fiński fundusz inwestycyjny.
25. E uważa również, że opodatkowanie wypłaty zysków funduszu SICAV w całości jako dochodów E z niesamodzielnej pracy na podstawie § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym prowadziłoby do wyższego opodatkowania niż opodatkowanie wypłaty zysków fińskiego funduszu inwestycyjnego jako dochodów kapitałowych na mocy § 32 ustawy o podatku dochodowym.

Opodatkowanie na podstawie § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym stanowi zatem naruszenie swobodnego przepływu kapitału ustanowione na mocy art. 63 TFUE.

26. *Veronsaajien oikeudenvolvontayksikkö* argumentował przed Korkein hallinto-oikeus, że luksemburski fundusz SICAV posiada cechy funkcjonalne fińskiego funduszu inwestycyjnego. Działalność funduszu SICAV obejmuje zbiorowe inwestowanie, a odpowiednie wspólne cechy funkcjonalne występują na przykład w przypadku dokonywanych zbiorowo inwestycji w formie spółek akcyjnych lub spółek komandytowych. Fundusz SICAV, pomimo swoich cech, które są częściowo typowe dla funduszy inwestycyjnych, w ujęciu całościowym jest najbardziej porównywalny do fińskiej spółki akcyjnej prowadzącej działalność inwestycyjną.
27. *Veronsaajien oikeudenvolvontayksikkö* przedstawił stanowisko, zgodnie z którym w sytuacji opisanej we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej dochody z dywidend wypłacane przez luksemburski fundusz SICAV, działający zgodnie z dyrektywą w sprawie funduszy inwestycyjnych, należy uznać za dywidendę również dla celów opodatkowania w Finlandii i że otrzymana dywidenda stanowi dochody podlegające w całości opodatkowaniu z tytułu niesamodzielnej pracy zgodnie z § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym.

Przepisy krajowe

28. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozdziału 1 ustawy ijoitusrahastolaki (48/1999) (ustawy o funduszach inwestycyjnych nr 48/1999), uchylonej nową ustawą sijoitusrahastolaki (213/2019) (ustawą o funduszach inwestycyjnych nr 213/2019), dla celów tej ustawy działalność funduszy inwestycyjnych oznacza nabywanie przez nieograniczony krąg osób środków zbiorowego inwestowania oraz inwestowanie takich środków głównie w instrumenty finansowe lub nieruchomości czy papiery wartościowe związane z nieruchomościami lub w inne obiekty inwestycyjne, jak również zarządzanie funduszami inwestycyjnymi i funduszami specjalnymi oraz wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa funduszy. **[Or. 7]**
29. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 rozdziału 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych nr 48/1999, uchylonej nową ustawą o funduszach inwestycyjnych nr 213/2019, funduszami inwestycyjnymi w rozumieniu tej ustawy są aktywa nabyte w ramach działalności funduszy inwestycyjnych i inwestowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w Finlandii i zgodnie z rozdziałem 11 tej samej ustawy, jak również zobowiązania z nich wynikające.
30. Zgodnie z § 3 pkt 4 tuloverolaki (1736/2009) (ustawy o podatku dochodowym nr 1736/2009) osobami prawnymi w rozumieniu tej ustawy są spółki akcyjne, spółdzielnie, kasy oszczędnościowe, fundusze inwestycyjne, uniwersytety, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, magazyny zbożowe, stowarzyszenia o

celu niezarobkowym i stowarzyszenia prowadzące działalność zarobkową, fundacje i instytucje.

31. Zgodnie z § 32 ustawy o podatku dochodowym w wersji ustawy nr 716/2004, za podlegające opodatkowaniu dochody kapitałowe uważa się - zgodnie z poniższymi szczegółowymi przepisami – dochody z majątku, zyski z przekazania majątku oraz inne podobne dochody, co do których można przyjąć, że zostały uzyskane z majątku. Dochody kapitałowe obejmują między innymi dochody z odsetek, dochody z dywidend zgodnie z postanowieniami § 33a do § 33d, dochody z czynszów, udziały w zyskach, dochody z polis ubezpieczeniowych na życie, dochody kapitałowe z leśnictwa, z gruntów i zyski ze sprzedaży. Dochody kapitałowe obejmują również udział w przychodach kapitałowych z wypłacanych dochodów przedsiębiorstw, udział w przychodach kapitałowych uczestnika konsorcjum oraz dochody rentierskie.
32. Zgodnie z § 33c ust. 1 ustawy o podatku dochodowym w wersji ustawy nr 530/2016 dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych stanowią dochody podlegające opodatkowaniu zgodnie z § 33a i § 33b tej ustawy, jeżeli podmiot ten jest spółką w rozumieniu art. 2 dyrektywy Rady 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywami Rady 2013/13/UE i 2014/86/UE.
33. Zgodnie z § 33c ust. 2 ustawy o podatku dochodowym w wersji ustawy nr 1237/2013 r., dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych innych niż wymienione w ust. 1 stanowią dochody podlegające opodatkowaniu zgodnie z przepisami § 33a i § 33b, jeżeli podmiot ten jest zobowiązany - bez możliwości wyboru innej opcji i bez możliwości zwolnienia - do zapłaty co najmniej 10%-owego podatku od dochodu, z którego wypłacono dywidendę oraz:
 - 1) podmiot ten na podstawie przepisów podatkowych państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego ma siedzibę w tym państwie, a żadna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania nie stanowi, że ma on siedzibę w państwie nienależącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego; lub
 - 2) w trakcie roku podatkowego obowiązuje pomiędzy państwem siedziby tego podmiotu a Finlandią umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, która ma zastosowanie do dywidend wypłacanych przez ten podmiot. **[Or. 8]**
34. Zgodnie z § 33c ust. 3 ustawy o podatku dochodowym w wersji ustawy nr 1237/2013 r., dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych innych niż wymienione w ust. 1 i 2 powyżej stanowią w pełnej wysokości dochody podlegające opodatkowaniu z tytułu niesamodzielnej pracy.

Właściwe przepisy prawa Unii i orzecznictwo

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

35. Zgodnie z art. 63 ust. 1 TFUE w ramach postanowień niniejszego rozdziału zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.
36. Zgodnie z brzmieniem art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE artykuł 63 [TFUE] nie narusza prawa państw członkowskich do stosowania odpowiednich przepisów ich prawa podatkowego traktujących odmiennie podatników ze względu na różne miejsce zamieszkania lub inwestowania kapitału.
37. Artykuł 65 ustęp 3 TFUE stanowi, że środki i procedury określone w ustępie 1 tego artykułu nie powinny stanowić arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału i płatności w rozumieniu artykułu 63.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

38. Wyrok wydany przez Trybunał w sprawie C-632/13, *Hirvonen*, dotyczył swobodnego przepływu obywateli Unii na mocy artykułu 21 TFUE. Sąd odsyłający w swoim pytaniu zmierzał do wyjaśnienia, czy artykuł 45 TFUE stoi na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, na mocy którego osoba posiadająca siedzibę w innym państwie członkowskim – która osiąga całość lub prawie całość swoich dochodów w tym pierwszym państwie członkowskim – może wybierać pomiędzy dwiema zupełnie odmiennymi formami opodatkowania, a mianowicie pomiędzy podatkiem u źródła z niższą stawką podatkową, ale bez prawa do ulg podatkowych obowiązujących w razie stosowania zwykłych regulacji w zakresie podatku dochodowego, lub opodatkowaniem dochodów na podstawie tych zwykłych regulacji, a zatem z możliwością skorzystania z przedmiotowych ulg podatkowych.
39. W pkt 28 wyżej wskazanego wyroku Trybunał orzekł, że w tym względzie należy przypomnieć, że jakkolwiek podatki bezpośrednie należą do kompetencji państw członkowskich, to jednak państwa członkowskie są zobowiązane do wykonywania tych kompetencji z poszanowaniem prawa Unii (zob. w szczególności wyrok Gielen, C-440/08, EU: 2010:148, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo). **[Or. 9]**
40. W pkt 29 wyroku Trybunał stwierdził, że należy również przypomnieć, że zasada równego traktowania zakazuje nie tylko jawnej dyskryminacji opartej na przynależności państwowej, lecz również wszelkich ukrytych form dyskryminacji, które przez zastosowanie innych kryteriów rozróżnienia prowadzą w rzeczywistości do takiego samego rezultatu (zob. w szczególności wyrok Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
41. W pkt 30 wyroku Trybunał stwierdził, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału dyskryminacja może polegać choćby na stosowaniu różnych zasad do porównywalnych sytuacji albo na stosowaniu tej samej zasady do różnych sytuacji (zob. w szczególności wyroki: Schumacker, C-279/93, ECLI:EU:C:1995:31, pkt 30; Gschwind, C-391/97, EU:C:1999:409, pkt 21).

42. Wyrok wydany przez Trybunał w sprawie C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, dotyczył swobody przedsiębiorczości ustanowionej w art. 43 TWE (obecnie art. 49 TFUE). Sąd odsyłający zmierzał w swoim pytaniu do wyjaśnienia, czy artykuły 43 i 48 TWE oraz artykuły 56 i 58 TWE należy interpretować w ten sposób, że w celu osiągnięcia gwarantowanych tam podstawowych swobód, spółka akcyjna lub fundusz inwestycyjny prawa fińskiego i fundusz SICAV prawa luksemburskiego należy uznać za porównywalne, chociaż forma spółki, która byłaby w pełni porównywalna z SICAV, nie jest znana prawu fińskiemu. SICAV, będący spółką prawa luksemburskiego, nie jest wymieniony pośród listy spółek, o których mówi art. 2 lit. a) dyrektywy 90/435 - do której dostosowany jest fiński podatek u źródła mający zastosowanie w niniejszej sprawie. Ponadto należy uwzględnić, że zgodnie z krajowymi przepisami podatkowymi Wielkiego Księstwa Luksemburga fundusz SICAV jest zwolniony z podatku dochodowego. Czy w tych okolicznościach z powołanymi artykułami TWE jest sprzeczne, że mający siedzibę w Luksemburgu SICAV, jako odbiorca dywidend nie jest w Finlandii zwolniony z podatku u źródła należnego od otrzymanych dywidend?
43. W pkt 50 wyżej wskazanego wyroku Trybunał orzekł, że w pierwszej kolejności należy zauważyć, że okoliczność, iż w prawie fińskim nie istnieje typ spółek mających formę prawną taką samą jak SICAV prawa luksemburskiego, nie może sama w sobie uzasadnić odmiennego traktowania, jako że pozbawiałoby to swobodę przedsiębiorczości wszelkiej skuteczności wobec faktu, iż prawo spółek państw członkowskich nie jest całkiem zharmonizowane na poziomie wspólnotowym. [Or. 10]
44. W pkt 55 wyroku Trybunał orzekł, że w tych okolicznościach różnice występujące między SICAV prawa luksemburskiego a spółką akcyjną prawa fińskiego, na które powołują się rządy fiński i włoski, nie są wystarczające, aby wprowadzić obiektywne rozróżnienie pod względem zwolnienia od podatku pobieranego u źródła od otrzymanych dywidend. W konsekwencji Trybunał uznał, że nie zachodzi już potrzeba badania, w jakim zakresie różnice między SICAV prawa luksemburskiego i fińskim funduszem inwestycyjnym, na które powołują się te rządy, są stosowne dla wywołania takiej obiektywnej odmienności sytuacji.
45. W pkt 56 wyroku Trybunał doszedł do wniosku, że wynika z tego, że odmiennie w kontekście zwolnienia od podatku pobieranego u źródła od dywidend wypłacanych im przez spółki będące rezydentami traktowanie niebędących rezydentami SICAV i będących rezydentami spółek akcyjnych stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości, co do zasady zabronione przez art. 43 WE i 48 WE.

[...] W przedmiocie konieczności złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

47. Korkein hallinto-oikeus musi orzec, czy zyski wypłacone na rzecz E przez fundusz SICAV działający na podstawie dyrektywy UCITS stanowią na gruncie ustawy o podatku dochodowym dochody z niesamodzielnej pracy czy dochody kapitałowe.
48. Dyrektywa UCITS została transponowana w Finlandii przez przepisy ustawy o funduszach inwestycyjnych nr 48/1999 (uchylonej przez nową ustawę o funduszach inwestycyjnych nr 213/2019). W Finlandii fundusze inwestycyjne działają w formie funduszy utworzonych zgodnie z prawem zobowiązań w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy, podczas gdy fundusz SICAV ma formę funduszu utworzonego na podstawie statutu w rozumieniu tego samego ustępu tego artykułu.
49. Decyzja Keskusverolautakunta oznacza, że dochody uzyskiwane przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w Finlandii od mającego siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, utworzonego na podstawie statutu zgodnie z przepisami dyrektywy UCITS, zgodnie z ustawą o podatku dochodowym są opodatkowane w całości jako dochody z niesamodzielnej pracy. Podatek dochodowy od dochodów z niesamodzielnej pracy może przekroczyć 50 %.
50. Dochody uzyskiwane przez osobę fizyczną zamieszkałą w Finlandii z fińskiego funduszu inwestycyjnego założonego na podstawie prawa zobowiązań zgodnie z przepisami dyrektywy UCITS są na podstawie ustawy o podatku dochodowym opodatkowane w całości jako dochody kapitałowe. Podatek dochodowy od dochodów kapitałowych wynosi 30 %. W zakresie, w jakim kwota podlegających opodatkowaniu dochodów kapitałowych podatnika przekracza 30 000 EUR, od dochodów kapitałowych należy uiszczyć 34 procent podatku dochodowego. **[Or. 11]**
51. W celu ustalenia - j/dla celów opodatkowania E w Finlandii – charakteru uzyskiwanego przezeń dochodu, konieczne jest w niniejszej sprawie w pierwszej kolejności ustalenie, na równi z jakim fińskim podmiotem należy traktować fundusz SICAV. Korkein hallinto-oikeus uważa, że należy odpowiedzieć na pytanie, czy wykładnia krajowa, która prowadzi do opisanego rezultatu z tego względu, że forma prawna przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe mającego siedzibę w innym państwie członkowskim nie odpowiada strukturze prawnej krajowego funduszu inwestycyjnego, narusza artykuły 63 i 65 TFUE.
52. W rozpatrywanej sprawie należy również dokonać wykładni, czy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe utworzone zgodnie z dyrektywą UCITS i posiadające różne formy należy traktować w ten sam sposób przy opodatkowaniu dochodów z inwestycji

dokonywanych w nie przez inwestorów. Zgodnie z motywem 83 dyrektywy UCITS dyrektywa ta nie powinna naruszać krajowych przepisów podatkowych, w tym ustaleń, które mogą zostać nałożone przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z tym przepisami na ich terytorium. Zdaniem Korkein hallinto-oikeus Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzecznictwie nie odniósł się wyraźnie do kwestii wpływu dyrektywy UCITS na opodatkowanie.

53. Korkein hallinto-oikeus nie jest znane żadne orzeczenie prejudycjalne Trybunału Sprawiedliwości dotyczące wykładni artykułów 63 i 65 TFUE i opisanej powyżej kwestii. Ponadto w dniu 1 stycznia 2020 w Finlandii wejdzie w życie przepis, który nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, na podstawie którego tylko założony zgodnie z prawem zobowiązań otwarty zagraniczny fundusz inwestycyjny będzie zrównany w zakresie opodatkowania dochodów z fińskim funduszem inwestycyjnym. Ze względu na to, że wydanie decyzji w postępowaniu głównym wymaga wykładni wyżej wymienionych przepisów prawa Unii, konieczne jest w niniejszej sprawie zwrócenie się o orzeczenie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości.
54. [...]

Postanowienie Korkein hallinto-oikeus w przedmiocie złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

55. [...] **[Or.12]**

Pytanie prejudycjalne

1. Czy artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie interpretacji przepisów krajowych, zgodnie z którą dochód uzyskiwany przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w Finlandii od mającego siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe utworzonego na podstawie statutu w rozumieniu dyrektywy o funduszach inwestycyjnych 2009/65/WE (funduszu UCITS w formie spółki inwestycyjnej) w zakresie opodatkowania podatkiem dochodowym nie mogą być zrównane z dochodami uzyskiwanymi od fińskiego funduszu inwestycyjnego utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań w rozumieniu tej dyrektywy (funduszu UCITS utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań) z tego względu, że forma prawna utworzonego w innym państwie członkowskim przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe nie odpowiada strukturze prawnej krajowego funduszu inwestycyjnego?

[...] **[Or. 13]** [...]